

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Květoslavy Paloncyové a soudců JUDr. Ivana Slivky a JUDr. Renáty Zimové ve věci žalobkyně I. [redacted] Č. [redacted] bytem [redacted] k doručování [redacted] proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o náhradu škody a nemajetkové újmy, k odvolání žalobkyně proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 31. srpna 2015, č.j. 15 C 180/2013 – 233,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.
- II. Žádná z účastnic nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora označeným usnesením soud I. stupně odmítl žalobu ze dne 25.1.2013 (výrokem I.) a stanovil, že žádná z účastnic nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrokem II.). Podle odůvodnění podala žalobkyně žalobu, která nesplňovala náležitosti řádné žaloby, zejména neobsahovala řádné vylíčení skutkových okolností, nebylo zřejmé, z čeho žalobkyně svůj nárok odvozuje, z jakého důvodu se domáhá náhrady nemajetkové újmy a v jaké výši. Žalobkyně proto byla opakovaně usnesením soudu ze dne 6.2.2013, 3.4.2013 a 19.5.2015 a na jednání soudu vyzvána k vylíčení rozhodujících skutečností, které má soud projednat, žalobkyně byla poučena o následcích spojených s nedostatkem opravy žaloby. Vzhledem k tomu, že žalobkyně svá podání řádně nedoplnila, protože dosud nespécifikovala požadovanou výši náhrady nemajetkové újmy a dále ve vztahu k jednotlivým domnělým nesprávným úředním postupům neoznačila jednotlivé částky, kterých se domáhá, byla žaloba postupem podle ust. § 43 odst. 2 občanského soudního řádu (dál jen o.s.ř.) odmítnuta. O nákladech řízení rozhodl soud I. stupně podle ust. § 146 odst. 3 o.s.ř. s konstatováním, že žalované v řízení náklady nevznikly.

Usnesení napadla odvoláním žalobkyně s návrhem, aby žaloba nebyla odmítnuta, aby věc byla vrácena soudu I. stupně k projednání. Odvolatelka uvedla, že podává odvolání, jelikož řádně žalobu doplnila podle poučení soudce, je projednatelná, zmiňované listiny po otci jsou započítány v systému BMO, dále žádala o advokáta ze zákona a další, což nebylo vůbec řešeno. Stejně má jako občan ČR nárok, aby rozhodoval soudce, ne asistentka soudce.

S tím nesouhlasí, žádá, aby rozhodoval v její věci soudce, podává námitku proti tomu, že rozhodovala asistentka v tak závažné věci. Tak byla poučena na Ministerstvu spravedlnosti – odbor dohledu. Žádá, aby podle zákona rozhodl soudce. Navíc chybí poučení, že může podat námitky, pokud nesouhlasí s vydáním usnesení asistentem soudce a ne soudcem. Advokát její odvolání doplní, jedná se pouze o podání z opatrnosti, aby nezmeškala lhůtu.

Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno žalobkyní včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) přezkoumal usnesení i průběh řízení a poté neshledal odvolání žalobkyně opodstatněným.

Trpí-li žaloba vadami, které nedovolují pokračovat v řízení o ní, zůstává úkolem soudu, aby se v součinnosti se žalobcem pokusil postupem podle ust. § 43 o.s.ř. dosíci opravy žaloby tak, aby bylo možné o žalobě jednat. Za tím účelem soud vyzve žalobce, aby žalobu opravil nebo doplnil, poskytne mu poučení o tom, jak má být žaloba opravena nebo doplněna, poskytne mu k opravě přiměřenou lhůtu a také žalobce upozorní na možnost odmítnutí žaloby, nebude-li patřičně doplněna a nebude-li možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení o žalobě. V poměrech souzené věci soud I. stupně správně postihl, že žaloba trpí zásadními nedostatky ve vylíčení rozhodujících skutečností a není z ní patrná konkrétní výše jednotlivých uplatněných nároků. Soud I. stupně proto dokonce opakovaně vyzval žalobkyni, aby žalobu řádně doplnila. Podle obsahu spisu tak žalobkyně neučinila. Po posledním poučení soudu žalobkyně nespécifikovala řádně požadovanou výši satisfakce za nemajetkovou újmu, když toliko uvedla, že požaduje náhradu v plné možné výši, aniž by bylo zřejmé, jakou konkrétní výši požaduje za jednotlivé napadené nesprávné úřední postupy. Nebyl-li řádně specifikován žalobní požadavek, nemůže uspět odvolací tvrzení, podle něho žalobkyně řádně žalobu doplnila. Nadále o žalobě nelze pokračovat v řízení pro její neodstraněné vady.

Pokud dále žalobkyně v odvolání namítá, že věc by měl rozhodovat soudce, nikoliv asistentka soudce, jak tomu bylo v posuzované věci, odvolací soud toto přesvědčení žalobkyně nesdílí. Asistentka soudce má podle ust. § 36a odst. 5 zák. č. 6/2002 Sb. přiměřená oprávnění jako vyšší soudní úředník dle zák. č. 121/2008 Sb. (§ 11), tudíž je oprávněna rozhodovat o odmítnutí žaloby. Pokud žalobkyně namítá, že nebyla poučena o možnosti podat proti rozhodnutí asistentky soudce námitky, lze tuto situaci posoudit jako procesní vadu, která však nemohla mít vliv na správnost rozhodnutí, zvláště když předseda senátu byl s vydaným usnesením srozuměn a neměl proti němu výhrady, když dal pokyn k předložení spisu odvolacímu soudu. Žalobkyně také namítá, že „žádala o advokáta ze zákona“, nicméně tato její námitka není příhodná, protože svou žádost formulovala tak, že žádá, aby jí soud vyzval k doplnění nebo jí určil advokáta ze zákona (č.l. 154 spisu). Neformulovala tedy svou žádost jako žádost o ustanovení advokáta, nýbrž na prvním místě požádala o výzvu k dalšímu doplnění, které soud formuloval v usnesení ze dne 15.5.2015 na č.l. 210 spisu. Soud splnil první požadavek žalobkyně, tím bylo vyřízeno její podání, přičemž dále se již žalobkyně ustanovení advokáta nedomáhala. Odvolatelka nesplnil slib, že odvolání bude doplněno advokátem, ostatně ani nepředložila plnou moc pro advokáta. Na základě předestřených úvah a u vědomí toho, že bylo zcela správně rozhodnuto o nákladech řízení, odvolací soud napadené usnesení v jeho celku podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

Žalované v odvolacím řízení nevznikly náklady, proto žádná z účastnic nemá právo na jejich náhradu (§ 224 odst. 1, § 146 odst. 3 o.s.ř. a contrario).

P o u ě n í : Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení usnesení odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Přípustnost dovolání podle § 237 až 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 17. října 2016

JUDr. Květoslava P a l o n c y o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Ettlerová Anna